

всѣгда са подновава въ начало-то на честный-а постъ, въ първъ-тъ недѣльнѣ, и съ това са докарва на умъ на вѣрни-тѣ ради тѣхно утвърждение въ вѣрж-тя, какъ ще да отдѣли окце-тѣ отъ козы-тѣ въ послѣдний-а денъ самъ си небесный пастирь Христосъ.

Църква-та исхвърла отъ свое-то общество като отрокъ отъ здраво тѣло онѣзи, кои-то казватъ, че нема Богъ, че е скѣтъ-а отъ само-себе си станалъ, и че сичко-то въ него была случайно безъ божій-а промислъ, и кои-то не припознаватъ бла-гость-тъ, милость-тъ и премѣдрость-тъ на тво-рецъ-а; исхвърла и онѣзи, кои-то са не кланатъ единому Богѣ въ три лица; кои-то не вѣрватъ, че е сынъ божій въ тѣло челоувѣческо дошелъ на зе-мль-тъ; кои-то не прииматъ благодать-тъ, кою-то сме добили отъ нскѣпленіе-то, и кои-то не вѣр-ватъ, че дѣхъ свѣтый, кой-то е умѣдрявалъ про-роцы-тѣ и апостолы-тѣ, за да ни покажѣтъ истин-ный пѣтъ, и сега живѣе на вѣрни-тѣ въ сѣрца-та. Църква-та исхвърла и онѣзи, кои-то отричатъ дѣ-вичество-то на божіа-та майка, кои-то не припо-знаватъ, че е дѣша-та безсмъртна; кои-то казватъ, че неше да бъде сконченіе свѣта и страшный сѣдъ, на кой-то ще са заплати сѣкимѣ споредъ дѣла-та мѣ; кои-то не припознаватъ свѣты-тѣ тайнства на Христова-та църква, нито соборъ-а на свети-тѣ от-цы нито тѣхнѣ-тъ наѣкъ, кою-то са сзглашала съ божіе-то откровеніе; кои-то хѣлатъ свѣты-тѣ иконы, кои-то църква-та приема за споманъ на негови-тѣ